

Výstava vpravdě evropská

KAREL IV. NA PRAŽSKÉM HRADĚ

Výstava Karel IV. – císař z Boží milosti s podtitulem Kultura a umění za vlády posledních Lucemburků 1347 – 1437, která se koná na Pražském hradě, má aspiraci stát se kulturní událostí roku.

FOTO: ČTK

Není to zdaleka jen proto, že se týká jednoho z mála období dějin, kdy české země byly v popředí evropského politického a kulturního vývoje. O významu pražského „Karla“ svědčí už jen fakt, že tato expozice je pokračováním výstavy, která byla ve druhé polovině roku 2005 po několik měsíců na očích americkým návštěvníkům v newyorském Metropolitním muzeu a podle mnohých se jednalo o nejvýznamnější kolekci českých uměleckých předmětů, jaká kdy byla v cizině souhrnně vystavena.

Ale s tím češtvím a „českostí“ musíme být právě v kontextu hodnocení této vynikající kulturní události více než opatrní: jedná se totiž o výstavu vpravdě evropskou, dokumentující mimo jiné fakt, že šance na velké kulturní a umělecké výkony přicházejí ve chvíli, kdy politická konstelace – či třeba osvětlený vladař – umožní setkávání a vzájemné ovlivňování různorodých kulturních proudů z končin blízkých a vzdálenějších. A právě takové byly Čechy za vlády posledních Lucemburků.

Setrvání v úžasu

Jádro výstavy je umístěno v Obrazárně Pražského hradu a není příliš rozsáhlé, v podstatě se jedná o dva větší sály. Jednotlivým exponátům, které jsou řazeny přibližně chronologicky, dává v šeru vyniknout rafinované, téměř bodové osvětlení, při prohlídce mohou překvapit zajímavé diagonální průhledy. Po stěnách jsou umístěny stručné popisy základních historických reálií.

Výstavě nepochybně prospívá omezený počet exponátů (220 kusů), což umožňuje v klidu se soustředit na jednotlivá díla. Není účelem tohoto příspěvku snažit se vyjmenovat ta „nejdůležitější“, neboť na každého návštěvníka mohou vystavené umělecké předměty působit různě a o umělecké hod-

notě by se daly vést nekonečné spory. Nelze dobře srovnávat velebný deskový obraz s madonou v krásném slohu, oltářní retáblum s okenní vitráží, iluminovaný manuškript s bohoslužebnou číší. Co naopak lze – a tisíce návštěvníků tak činí – je setrávat v pokorném úžasu, vnímat krásno a v každém exponátu vidět i kus příběhu, který je u většiny děl ve stručnosti popsán.

Díla z celé Evropy

Kdo by na výstavě čekal ucelené komplety některých velmi známých děl, ten se nedomluví: proslulé deskové obrazy Mistra Theodorika tu najdeme dva, Mistra třeboňského oltáře do-

Onyxová číše z roku 1350, z Metropolitní kapituly u sv. Víta v Praze